

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Petra Mikeše v právní věci žalobce: **Greenpeace Česká republika, z. s.**, se sídlem Prvního pluku 12, Praha 8, zastoupený Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2, proti žalovanému: **České vysoké učení technické**, se sídlem Zikova 4, Praha 6, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Severní energetická a.s., se sídlem Václava Řezáče 315, Most, II) Sev.en EC, a.s., se sídlem K Elektrárně 227, Chvaletice, obě zastoupené JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Přístavní 321/14, Praha 7, proti rozhodnutí rektora žalovaného ze dne 15. 8. 2018, čj. 37/18/51937, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2020, čj. 14 A 207/2018-40,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč, který mu bude vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal přezkumu v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze. Tímto rozsudkem bylo zrušeno rozhodnutí rektora žalovaného uvedené též shora a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

[2] Podáním ze dne 13. 10. 2020, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno téhož dne, vzal stěžovatel podanou kasační stížnost v plném rozsahu zpět a navrhl, aby Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil a rozhodl, že se stěžovateli přiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti, protože žalovaný poskytl stěžovateli požadované informace až po podání kasační stížnosti.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [§ 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] O náhradě nákladů řízení soud nerozhodl podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., jak navrhoval stěžovatel, neboť soud dospěl k závěru, že stěžovatel nevzal kasační stížnost zpět pro pozdější chování žalovaného. Ze spisového materiálu vyplývá, že před městským soudem stěžovatel uspěl s výjimkou požadavku na přikázání poskytnutí informací podle tehdejšího § 16 odst. 4 (nyní § 16 odst. 5) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V návaznosti na zrušení rozhodnutí rektora žalovaného městský soud toliko vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Stěžovatel brojil kasační stížností výhradně proti této části výroku rozsudku městského soudu.

[6] Stěžovatel odůvodňuje svůj návrh na přiznání náhradu nákladů skutečností, že mu žalovaný dne 2. 9. 2020 poskytl informace v rozsahu, který je pro stěžovatele dostatečný, a to v reakci na podanou kasační stížnost. Za účelem osvědčení tohoto tvrzení stěžovatel předložil sdělení žalovaného ze dne 1. 9. 2020, čj. 0016/20/51937. Tato listina ani jiná v soudním spise založená listina však tvrzení stěžovatele neosvědčuje. V první řadě neodpovídá skutečnosti konstatování, že žalovaný poskytl požadované informace v reakci na kasační stížnost. Stěžovatel totiž částečně uspěl již v řízení před městským soudem, který zavázal žalovaného znovu posoudit otázku obchodního tajemství. Přípis ohledně částečného poskytnutí informací z 1. 9. 2020 pak odkazuje právě na rozsudek městského soudu, nikoliv na podanou kasační stížnost. V druhé řadě stěžovatel pomíjí, že mu žalovaný poskytl informace jen částečně a část informací opětovně odmítl poskytnout s odkazem na obchodní tajemství, a to rozhodnutím z 22. 9. 2020, čj. 0099/20/51912, které soudu přeložil žalovaný spolu s vyjádřením ke kasační stížnosti.

[7] Z výše uvedených důvodů se tedy Nejvyšší správní soud neztotožnil s tvrzením stěžovatele, že ke zpětvzetí kasační stížnosti došlo pro pozdější chování žalovaného, a o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[8] V souladu s ustanovením § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o 1.000 Kč, neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek ve výši 4.000 Kč bude stěžovateli vrácen ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. října 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu